

1881-03-24

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Paris

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Paris 24 Marts 1881.

Kjære Fæster! Tak for dit rare brev, jeg skal forsøge
at sende Dig en lille passier tilbage. Ja det er en
dårlig undskyldning, når jeg har været sen til at skrive
at siger, at jeg også har ventet længe på brev, for det var
minst egentlig dovenskab og uoplyathed som gjorde at
jeg ikke skrev, men så skid jeg mig jo ind bagved det,
at jeg altid skrev ligeså meget som jeg modtog. Forresten
håber jeg ikke Du skal kunne regne regler ud for
mellen forholdet mellem mængden af dine og
mine brev, for Du kunde godt fortjene 3 svar
på hvert brev. At I dog altid skal have nogle
små pylleries at gå og trækkes med, ja ja, de
ledendog til at være forbi nu, og det er da sommeren
vi går i møde. Hoi, angående efterretningen om
at Cronenberg er død, så vil jeg sig Dig, at
jeg tænkte på om jeg skulde skrive til Fæsterdene,
men skint jeg somme tider tænker på at vi derovre
bliver mere og mere forsummede for hende, så kan jeg
ikke skrive, jeg ved ikke hvad jeg skal skrive, Du vil
ad hjælp mig da heller ikke til nytte. Men hvis Du
skriver der ned, så vil Du nok hjælpe på det hjerte-
ligste for mig, og skriv hvad Du synes, det kan
dog aller bedst. Det glæder mig at der er skrevet godt
for Fru Maribor, det var jo det første jeg tænkte på, da
jeg hørte at Landdrovningen var død. Ja god jeg er

SKOENGAARDMUSEET
Marts 10

Alf Du ved at jeg har vist Fæsterne med det nye brev

X Jeg mener ikke at det var det som lang, ellers havde jeg skrevet det

gang imellem kunde smutte hjem og spise til middag
en torsdag i Holmens Canal No. 4., for skait der
vel nu snart begynder en dejlig tid, med venner
som kommer her ned at se salmen sammen
med os, og fortæller os om vor udstilling, og vi
si ogsaa skal ture ud i omegnen, sa begynder
jeg dog at længes hjemjords mere pladene springer
ud her, (det er jo en slags trist at vide at I har
is og sne, men ogsaa kun en slags, jeg misker fæder fri
derfor), men den tid kommer vel nok at jeg
både kan nyde Eder og grønne blade (jeg tænker
ikke paa salat) i Clausen. Dette brev kunde
være nuttere skrevet, men jeg ligger i sengen, det
er vel kun for idag, men jeg har forhølet mig
lidt, det er bedst at tage det i tide. De sidste dage
har det været noget koldt, men jeg tror at vejret
er i bedring. Jeg har ligget og læst i Marstrands
breve, de er prægtige, og sa meget faldkommene
han er en smig, sa har jeg dog sa mange tanker
og stemninger tilfaldes med ham, Rabell siger
det samme. Han har nu smittet ligge nogle dage,
det er vist egentlig hans mave som er i vorden, men
idag er han oppe. Jeg tror jeg har haft godt af at
leve sammen med ham, for trods alle vore sympatier,
er vi dog meget forskellige, og sa lære vi af hinanden,
naar man bare kunne skrive mig det lyste bag dret.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Forleden var jeg igen oppe at se Gipsens billeder,
 der var gode ting den dag; det som dog sjældent
 var 2. klasses billeder af Newalls. Det ene forestillede
 en fransk arbejder eller håndværker som var,
 blev godt af freude, to soldater holdt
 ham og undersøgte hans Lomme, nogle officerer
 sad omkring et bord med mad, resten af
 figurene havde omkring et bord, dog den anden
 pige som kiggede ud af døren, var dog ikke helt
 en liding, eller du skulde set hvor de kom
 var helt smelt, de sjunde karakteristiske, medens
 den simple Franskmand stod som en adelig skik-
 kelse imellem dem. Det andet billede forestillede
 en kamp i en by, Franskmandene er de trætte,
 overvundne, der glimter nogle enkelte skud ud
 fra vinduerne, men på de rødt murer af
 Prædike i baggrunden ser man at de diktator
 den egentlige kam for indt. I forgrunden ser
 man et stykke af en kirkegærd, den har
 vent lidt af Franskmandene, men de fleste
 er faldne eller sårde og ligger her og her, en
 stier løber fra liden som de har søgt at
 holde lukket for fjenden, men om er vid at
 blive sprængt af dem, Prædike brænder ind og
 rækker de enkelte andre levende Franskmand over
 på dens lille Kammerater. Hanne i et blyer står

tre eller fire sådne Franskmand, de er mest af det
 bedste på billedet, ider den yngste, på sig synes jeg
 her at hans karakter hvor dog på gaderne, men
 det gjælder sig om dem alle. De Blyer sårde
 er også fortællende, en af dem ligger om
 et blodigt Lommebrev over næsen, han
 er på engang mellem den bedste og den fjerde.
 I det bedste første sig lidt karakteristisk lidt
 mælt, de første røde, ikke skal er smukt og
 med milden stanninger. Der var et allerbjergsten
 alle forårs billedet af Daubigny, på det var
 billedet meget, ikke andet
 end en stor som faldt hen
 til det hus som man kunde
 byg træer, og nogle blom-
 stene frugt træer.

I det andet var forsi, græsige frugttræer, mildt
 hed og grøde. Der var endelig et af det bedste, mælt sig
 sig klemte som han kunde, og det tid, men det var
 sommer-eftermiddag og solskin. I det andet var en
 flet fæl som har styrtet sig over nogle bakke
 de har truffet på den vej, de står temmelig ens
 med siden af hin anden, men hvor der er meget
 af fænte natur udtalt der i, det hele dog er tænke
 de kunde her på hoved om alle hvor dag kunde
 mælt på landet i Danmark, der nu vil og lidt alle,
 den hængene frakti. (Kopieret)

1875. 24. marts